

# בהירות

# דפי

עיקרי נושאים | ראשי פרקים | סימנים - שינון והבהרת דפי הגמרא

מסכת עבודה זרה דפים סז-עג, הדף היומי לשבוע של פרשת שופטים שנת תשפ"ה

<p>טעם לפגם מותר. גריסין צונגין והרתיחון - השביח ולבסוף פגם ואסור. ריש לקיש: קדירה זו חסירה מלח/תבלין (2). טעמו וממשו אסור ולקין, טעמו ולא ממשו אסור ואין לקין, כאחרון דר"ל. ר"מ גם נותן טעם לפגם אסור, גיעול עכו"ם, בת יומא, א"א דלא פגמה פורתא, ראויה לגר, למעוטי סרוחה.</p>	<p><b>ראשי פרקים</b></p>	<p><b>עיקרי נושאים</b>  חומץ בגריסין רותחין/ צונגין. הגדרת היתר נותן טעם לפגם, דעה שאסור וטעמיהם.</p>	<p>עבודה זרה סז</p>
<p>קדירה זו חסירה מלח; אינה נאכלת מפני זה; כזית בכדי אכילת פרס.</p>	<p><b>סימנים</b></p>	<p><b>עיקרי נושאים</b>  פגם מעיקרא/ השביח ולבסוף פגם. שאור חולין/ תרומה שנפל לעיסה. עכבר בשכר/ חומץ &lt;</p>	<p>עבודה זרה סח</p>
<p>עולא: פגם מעיקרא ד"ה מותר. יין שנפל, לתוך צונגין והרתיחום. ר"י: פוגם מעיקרא מזו. בין בזו ובין בזו? אשכח כ"י שאור תרומה, שאני עיסה הואיל וראויה לחמע בה. ש"מ כ"י: תלתא בבי למה? עכבר בשכר אסור רב, נט"ל אסור? חידוש, לח ויבש, ש"י? דעיר-דמדבר. הל' נט"ל מותר, טעם רב (2).</p>	<p><b>ראשי פרקים</b></p>	<p><b>עיקרי נושאים</b>  שיעור לביטול איסור. עכו"ם מעביר יין לישראל/ טהרות עם פועליו. מח' בסיד/טיט. טעם שאין שולחים עם גוי.</p>	<p>עבודה זרה סט</p>
<p>שאני עיסה הואיל וראוי לחמע בה; למעוטי סרוחה מעיקרא; חומץ שנפל לתוך גריסין; גריסין צונגין והרתיחום; השביח ולבסוף פגום; חידוש הוא דהא מימאס; שאור של חולין שנפל לתוך העיסה; עיסה זו ראויה להחמיץ.</p>	<p><b>סימנים</b></p>	<p>מחלוקת בשל סיד אבל בשל טיט; סתומו ניכר מלמטה; נתעלמה עינו מהם טהרותיו טמאות; ואני בא אחריכם סמכא דעתיהו.</p>	<p><b>סימנים</b></p>

"היו מזרזים עצמם ומקבלים תענית עליהם בערב שבת, שהוא יום האחרון בשבוע, כדי לחזור בינם לבין עצמם תלמודם שלמדו בשבוע זה." - מאירי בספרו מגן אבות, ענין כג



**עיקרי נושאים**  
 עובדות ופסקי רבא בספיקות נגיעה. נפתחו חביות ע"י גנבים/גייסות/ בולשות. מסירת מפתח. חשש נגיעה מטמא/ עכו"ם בחצר/גג.



**עיקרי נושאים**  
 קבלת שכר ממכירת י"נ לגוי: פסק/ מדה. משיכת עכו"ם לא/קונה וראיות. הוראת רב למוכרי יין.



**עיקרי נושאים**  
 הבטיח למכור וקרקע לחבירו. השתמשות במשפך. נצוק חיבור או לא. שתייה בגישתא ובקנישקנין.



**עיקרי נושאים**  
 התבטלות יין ומי נסך. מערה/ נפל לבור. 'רואין' כשיש גם מים. איסור מתבטל בנותן טעם או משהו?

**ראשי פרקים**  
 סגר הדלת, חזר עליון ותחתון, בא ורואה. אושפיזא, אי נתפס כגנב. בבית, אם יכול להשתמש. הלך להתפלל, יזכר יהדה תקיעה, יבוא, לא שמרי... כמה כסי, פחות מד"א. אר"י התחבא, גם ישראל. גנבי ופתחו, רובם ישראל. כר"א ספק ביאה? לא, ספק ס', קצץ בידיה. גייס והתירו: ספק ביאה, ישראל, ספק מגע. מסר מפתח? טהרות - י"נ: בחצר או בג (3). בולשת שנכנסה.

**סימנים** [ד"פ ע] הרבה עובדות עכו"ם עם ע"ז.

**ראשי פרקים**  
 כהנות? פנאי (2). האומנין של ישראל. צא והפיס. עול תחת. מלטני מן העוצר. המוכר יינו. משיכת עכו"ם: אמימר ורב אשי. ראיות: מתנות, מוכרי יין, כלי עכו"ם, נצוק, אקרקע, כליו ברשות מוכר, עכבת בפי הכלי, דלא כרשב"ג, לא יין ביין. גרוטאות, מקח טעות, סיפא? נראה ע"ז בידי ישראל. פסק עד שלא מדד, קדם דינר, סמכא דעתיה. בן נח נהרג אפחות מפרוטה, ציער ישראל.

**סימנים**  
 משיכת עכו"ם אינה קונה; צא והפס עלי; אומר לו מלטני מן העוצר; דאי לא עבדינו הכי; י"נ לא הוא ע"ד דמטי לארעייתה דמנה; דאיכא עכבת יין אפומיה.

**ראשי פרקים**  
 חבירו נטלה נהרג, ש"מ קונה. הבטיח למכור ומכר לאחר: קמא, לא פסק? י"נ שאני: משך, פרקן, מדד, פסק. א"ל 100 ומכר 120 (2). כדשימא בתלתא, כדאמרי בארבעה. תלתא אחרינא? (2). נטל את המשפך. חיבור לטומאה וי"נ. מנ"ל? הנצוק, משפך, פחסתו, מכלי לכלי, מקטיף, כוחו, בראי-גואי. קטפי-נפצי. סיוע מגוי. גישתא, גריה. קנישקנין מותר כשקדם ופסק. התיך, שתה בעצמו.

**סימנים**  
 ע"ד דאמרי בתלתא... בארבעה; יש בו עכבת; נהרג עליה בשלמה רישא; עובדא הוא ב"ר רב חסדא.

**ראשי פרקים**  
 י"נ אסור ואוסר בכל שהו. רב דימי: י"נ לבור אף כל היום בטל. איסורא להתירא, להיפך? ר"י בר יוסף: צרצור קטן. רבין: קיתון של מים. רב שמואל ב"י: מים תחלה, י"א אמתני, נפק"מ: בעי תחלה. חזקיה ור' יוחנן, הגדילו באיסור, במד' ר"א ורבנן שאור שנפל? רואין? ב' כוסות מזגן ועירבן. רב ושמואל: כל איסורן שבתורה. ר"ל ור": חוץ מטבל וי"נ.

**סימנים**  
 חולין ותרומה מזגן ועירבן; ער אליין געטרינקען [אידיש]; הוא עצמו שתה; בקנישקנין; כולה מתני' התירא לגו איסורא.